

en Bestemmelse som den nævnte, men at man meget godt kan gaae til den Bestemmelse, som findes i de andre Creditforeningers Statuter, den nemlig, at man ikke giver Laan under 300 Rd., og jeg skal for mit Vedkommende ligesom de øvrige Herrer Indbydere, der allerede have hørt Veilighed til at høre sig om Sagen, være villig til at sætte en saadan Bestemmelse istedetfor den, som her staaer. For at ubelufte Pyssteder behøves denne Bestemmelse nemlig ikke, thi efter § 2 a ere Pyssteder allerede ubelufte. Ved nemlig at fastsætte, at der kan gives Ublaas i Zorder i Distrikternes Landdistricter, som anvendes til Agerbrug og Dvægavl, tilspies denne Paragraph den indskrænkende Bestemmelse, at derunder kun kan medtages „de til Zordernes Dyrkning fornødne Bygninger“. Herved ville Pyssteder allerede være ubelufte fra Laan i Creditkassen, saa at Bestemmelsen i § 3 egentlig er overflødig, og meget godt kan udgaae, hvilket efter al Santskynlighed ogsaa vil skee, forudsat at Indenrigsministeren giver sit Samtykke dertil. Da de Anker, som ere gjorte imod Statuternes Bestemmelser om, hvem der skal tage Beslutning om Ublaas, og om Taxationerne, saa grundig og udførlig ere imødegaaede, skal jeg ikke opholde mig ved disse Punkter.

Udsættelse: Da Statuterne ikke foreligge som Forslag til Lov, skal jeg ikke væsentlig indlade mig paa dem, men jeg haaber, at den ærede Indenrigsminister vil have lyttet til, hvad her er fremkommet som Indvendinger imod dem, thi det vil beroe paa ham at faae dem affatte i den Skikkelse, han finder passende, for han i Henhold til Loven giver nogen Bemyndigelse. — Da jeg var mellem dem, som forhindrede den tilsvarende Lov fra at passere raft gennem Thinget og bragte den i et Udvalg, vil jeg nu, da den er kommen til os i en efter min Mening meget forbedret Skikkelse, gjøre, hvad der staaer i min Magt, for at fremme Sagen. Den hele Betragtningssaaede om, hvorvidt vi have Creditinstituter nok eller ikke, seer jeg egentlig ikke vedkommer os mere end en Underfølgelse af, om vi her i Byen have Strædere nok, eller ikke. Det er nu en aldeles privat Sag at oprette Creditinstituter,

og efterat vi kun have eet Laugsvæsen tilbage i Landet, nemlig det universitariske, skulle vi ikke i Creditinstituter skabe eet til. Denne hele Række af Betragtninger har altsaa, strengt taget, ikke Noget her at betyde, men naar man paa den anden Side vil udlæde Trangen til flere Instituter fra, at der er flere, som behøve Laan, saa vil der, selv om man besaaer Landet med Creditinstituter, dog altid være Noget tilbage, som trænge til flere, fordi de ikke kunne faae Laan i dem, der ere, og det er min Overbeviisning, at en heel Deel af de Mand, som nu drive Sagen om at faae nye Creditinstituter frem, idet de sige, at de ikke kunne faae Laan, ikke kunne faae dem, fordi Vedkommende have anseet sig opfordrede til at afflaae dem. De sige da, at der er viist Begunstigelse imod dem, som have faaet Laan, og at de ere sludte tilside, men alt dette kommer ikke Sagen ved. Hvad man siger om, at der er Instituter nok, thi ellers vilde Obligationerne staae høiere og være mere søgte, tilligemed hvad man har sagt derimod: Det gjør ikke noget, lad dem kun komme paa Markedet, saa ville de finde Kjøbere, og om der ogsaa kommer flere Papirer, ville disse lokke flere Penge frem, har egentlig efter min Betragtningssaaede ligesaa lidt at betyde. Det er et Slags Ternis, man sætter paa sin Wffe, enten paa den ene eller paa den anden Side, naar man vil sælge den. Det kan ikke hænge rigtig sammen, hvad man siger om, at disse Papirer ville sælges bedre, fordi det er lutter Landeieendomme, som komme ind herunder, thi da maatte den jydste Landeieendoms-Creditforenings Papirer for Dieblisset sælges bedre end Ostifernes, men de staae ikke saa ubetydelig lavere og have altid gjort det. At der i det, man har sagt om den sjenfste Creditforening, skulde ligge et Beviis for, at der ikke var Trang, har ligesaa lidt nogen sand Betydning, og jeg troer derfor, at alle disse Betragtninger maae slydes tilbage af en dobbelt Grund, for det Første den, som er den væsentligste, at de egentlig ikke komme os ved, og for det Andet den, at vi ikke kunne dømme om dem; alle de Grunde, som ere anførte for eller imod, ere temmelig lette og lade sig ikke veie. Spørgsmaalet er altsaa, hvorvidt det Lovforslag, der foreligger, giver den forøgede Sil-